

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 10P/81/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314207192
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Kosorínová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2015:4314207192.6

Rozhodnutie

Okresný súd v Leviciach D. C.. I. T. E. E. D. M. C.. Alexeja Jenča, nar. 8.9. 2007 v konaní zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, z rodičov: W.. S. I., L.. X.X. XXXX, J. B., G. XX, v konaní zastúpená JUDr. Danicou Sitárovou, advokátkou so sídlom Levice, Nám. Hrdinov č. 13 a W.. C. I.M., L.. X.X. XXXX, J. B. C., E. XXXX/XX, v konaní zastúpený I.. K. I., S. D. D. B. C., N. XXX, o úprave výkonu rodičovských práv a povinností , takto

rozhodol:

Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu C.. S.Z., L.. X.X. XXXX počnúc dňom 28.3. 2014 výživným vo výške XXX,-R. mesačne a počnúc dňom 1.9. 2014 do 17.3. 2015 výživným vo výške XXX,-R. mesačne, ktoré výživné je povinný platiť vždy do 15.teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

Zaostalé výživné za obdobie od 28.3. 2014 do 17.3. 2015 vo výške XXX,XX R. je otec povinný zaplatiť do 60.tich dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd konanie v časti o zverenie mal. dieťaťa do osobnej starostlivosti matky z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka sa návrhom súdu doručeným dňa 28.3. 2014 domáhala určenia výživného zo strany otca pre C.. S. vo výške XXX,-R. od 1.10. 2013 do 31.12. 2013 a vo výške 200,-EUR mesačne od 1.1. 2014. V návrhu poukázala na to, že na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši sa vedie konanie o rozvod jej manželstva s otcom dieťaťa. Spolužitie s otcom dieťaťa prerušili 27.9. 2013 za dramatických okolností, kedy ju i maloletého otec vyhodil zo spoločnej domácnosti. Z jedného dňa na druhý prišla o prácu, stabilný príjem a maloletý o materskú školu a kamarátov. So synom musela vyhľadať pomoc klinického psychológa. Vrátila sa do Levíc ku svojim rodičom. Stretávanie otca s maloletým sa realizuje na základe ich dohody v rámci rozvodového konania a to každú druhú sobotu od 9,00 hod. do 12,00 hod. Od novembra 2014 však otec dieťa nenavštívil. Na výživu syna prispieva od februára 2014 sumou 95,-EUR mesačne a v marci 2015 už zaplatil 150,-EUR výživné na základe rozvodového rozsudku. Poukázala na to, že rodičom prispieva na náklady s bývaním aj na stravu. Zvýšené náklady má s povinnými odvodmi do sociálnej a zdravotnej poisťovne. Tiež sú náklady s dochádzkou do práce. Musí uhrádzať členský príspevok slovenskej komore stavebných inžinierov a uhrádzať si poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone profesie. V súvislosti s mal. dieťaťom poukázala na to, že navštevoval materskú školu, avšak od septembra 2014 je školákom. Platí za stravu v škole i za školský klub, navštevuje základnú umeleckú školu (ďalej len ZUŠ), nosí okuliare, navštevuje logopedičku a psychologičku. V rámci voľného času sa venuje tenisu a basketbalu. V návrhu žiadala výživné určiť pred podaním návrhu, keďže v tom čase bola bez príjmu a nevedela, že takýto návrhu môže podať, nakoľko sa už viedlo konanie o rozvod manželstva. Poukázala na to, že otec bez jej vedomia zrušil poistenie synovi. Má indície, že otec má úspory ešte z čiac jeho podnikania v r. 2009. Otec uprednostňuje svoje potreby pred potrebami syna. Pri stretnutiach síce synovi kupoval hračky, avšak na ošatenie resp. iné

potreby neprispieval. V konečnom návrhu poukázala na to, že pokiaľ otcovi skončil pracovný pomer, mohol vykonávať prácu v slobodnom povolání, keďže je stále vedený ako autorizovaný stavebný inžinier a nemusel mať súčasné náklady s cestovným do práce. Doterajším vzdelaním a odbornou praxou otec preukázal schopnosť prispievať na syna výživným aké požaduje. Výživné v konečnom návrhu žiadala určiť od 28.3. 2014 do právoplatnosti rozsudku o rozvoze manželstva vo výške 200,- EUR mesačne.

Otec súhlasil s určením výživného odo dňa podania návrhu na súd. Výživné žiadal určiť vo výške 95,- EUR mesačne, ktorá výška výživného je primeraná jeho možnostiam a schopnostiam. Takéto výživné platí dobrovoľne od októbra 2013. Poukázal na svoje mesačné náklady spojené s bývaním, uhrádzaním pôžičiek, dochádzkou do práce. Poukázal na to, že nosí okuliare, pričom pokiaľ by potreboval nový rám, nemal by si ho za čo kúpiť. Poprel, že matku s dieťaťom vyhodil z bytu. Ak by mal uhrádzať vyššiu sumu ako platí, nezostali by mu finančné prostriedky na to, aby mohol za synom chodiť. Nemá peniaze ani na stravu, pomáhajú mu rodičia, veď matka neplatí ani spoločné pôžičky, ani úver. Potvrdil, že zrušil poistenie syna aj svoje životné poistenie, financie použil na cesty za synom, cestu k znalcovi v konaní o rozvod aj na trovy právneho zástupcu. Rodičom dlhuje 600,-EUR. Tiež si vyplatil debet na účte -300,-EUR. Nie je pravdivé tvrdenie matky, že má úspory, naopak matka v čase prerušenia spolužitia mala na účte 2 000,-EUR. Popri zamestnaní, ktoré vykonával nemohol sa zúčastňovať na podnikaní inej spoločnosti, ktorá mala rovnaký alebo podobný predmet činnosti, ktorá bola zhodná alebo obdobná s predmetom činnosti jeho zamestnávateľa. Táto skutočnosť vyplývala z pracovnej zmluvy. Pri návšteve syna mu zakupuje hračky, kúpil mu i peračník a iné školské potreby. Sice prišiel o prácu, ale hneď si našiel nové zamestnanie. Od novembra syna nenavštevuje, ale je s ním v telefonickom kontakte. Mal zvýšené náklady s tým, že si hľadal prácu v Bratislave. Pokiaľ súd určí výživné vo vyššej sume ako platí dobrovoľne žiada, aby mu súd zameškané výživné povolil zaplatiť v mesačných splátkach po 10,- EUR popri bežnom výživnom. Žiadal, aby súd doplnil dokazovanie zabezpečením daňového priznania matky za r. 2013, 2014.

Kolízny opatrovník navrhol určiť výživné zo strany otca vo výške 130,-EUR odo dňa začatia konania a od 1.9. 2014 vo výške 150,-EUR do právoplatnosti rozsudku o rozvoze manželstva poukazujúc na to, že výživné v tejto výške je primerané odôvodneným potrebám dieťaťa ako i možnostiam a schopnostiam otca. Poukázal na to, že je v jeho možnostiach dosahovať i vyšší príjem.

Na základe vykonaného dokazovania zistil súd tento skutkový stav:

V čase začatia konania t.j. 28.3. 2014 boli rodičia dieťaťa manželia. Spolužitie prerušili dňa 27.9. 2013 kedy sa matka s C.. S. zo spoločnej domácnosti odsťahovali do domácnosti rodičov matky v Leviciach. Súd ňa 9.9. 2014 na pojednávaní uznesením Ex offo začal konanie o zverenie C.. S. do starostlivosti toho-ktorého z rodičov.

Bolo preukázané, že otec od prerušenia spolužitia rodičov na výživu maloletého mesačne prispieval sumou 95,-EUR, ktoré výživné uhradil v tejto výške naposledy vo februári 2015. V marci 2015 zaplatil výživné vo výške 150,-EUR.

Súbežne s týmto konaním sa viedlo i konanie o rozvod manželstva rodičov mal. dieťaťa a úprave práv a povinností rodičov k C.. S. na čas po rozvoze na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, ktoré konanie začalo dňa 30.9. 2013 na návrh otca dieťaťa. Rozsudkom zo dňa 15.1. 2015, č.k. 7P/68/2013-306 Okresný súd Liptovský Mikuláš manželstvo rodičov dieťaťa rozviedol. C.. S. na čas po rozvoze bol zverený do osobnej starostlivosti matke, pričom obidvaja rodičia sú oprávnení mal. dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Otec je oprávnený stretávať sa s C.. S. každý párnny kalendárny týždeň v sobotu od 9,00 hod. do 17,30 hod. s tým, že si maloletého prevezme a po ukončení styku ho odovzdá v mieste bydliska matky. Matka je povinná mal. dieťa na stretnutie s otcom pripraviť. Rodičia sa zaviazali podrobiť sa odbornému poradenstvu u psychológa, ktorého si zvolia. Otca súd zaviazal na výživu mal. dieťaťa prispievať sumou 150,-EUR vždy do 15-teho dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvoze manželstva. Zároveň súd rozhodol tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania. Rozsudok vo všetkých výrokoch, okrem výroku o úprave styku otca s C.. S., nadobudol právoplatnosť dňa 18.3. 2015.

Matka s mal. dieťaťom bývajú v domácnosti rodičov matky v byte, ktorý je v ich vlastníctve. Rodičom matka prispievala na náklady s byvaním a stravou zo začiatku sumou 100,-EUR mesačne. Od obdobia kedy má príjem prispieva sumou 200,-EUR mesačne. Rodičia matky sú dôchodcovia. Matka má príjem na základe zmluvy od 7.1. 2014 ako projektový koordinátor z predložených faktúr mal súd preukázané, že matkou za r. 2014 bola vyúčtovaná celková suma 36.320,05 EUR brutto, t.j. 3.030,-EUR brutto mesačne priemerne. V r. 2015 bola matkou v januári vystavená faktúra na sumu 2 547,-EUR, vo februári na sumu 2 430,-EUR a v marci na sumu 3 618,-EUR. Zároveň matka poberá rodinné prídavky vo výške 23,52 EUR mesačne. Z pripojeného rozsudku o rozvod manželstva vyplýva, že za r. 2013 výška príjmu matky podľa daňového priznania predstavovala sumu 1.224,47 EUR, výdavky 6.917,65 EUR. K 30.9. 2014 mala na svojom účte sumu 16.192,12 EUR. Mesačne uhrádza matka odvody sociálnej poisťovni 133,42 EUR a zdravotnej poisťovni 56,35 EUR. Cestovné náklady s dochádzkou do práce predstavujú okolo 50,-EUR a náklady na mobilný telefón okolo 25,-EUR. Polročne uhrádza svoje životné poistenie 154,74 EUR. Ročne uhrádza členský poplatok komore stavebných inžinierov 125,-EUR, poistenie zodpovednosti za škodu pri výkone povolania 118,-EUR, povinné zmluvné poistenie motorového vozidla 97,75 EUR, poplatok za komunálny odpad 50,-EUR, životné poistenie mal. dieťaťa 388,-EUR.

Otec dieťaťa býva sám v byte, ktorý je vo vlastníctve jeho matky. Mesačne uhrádza preddavky spojené s užívaním bytu, platby za elektrinu a rozhlas TV vo výške 186,16 EUR. Uhrádza mesačne úver ČSOB, a.s. 85,-EUR, mobilný telefón okolo 30,-EUR, životné poistenie 20,84 EUR (uzavreté 11.7. 2014, predtým vo výške 32,50 EUR). Do júna 2014 splácal tiež spotrebný úver v mesačných splátkach po 52,-EUR. Podľa udania otca náklady na cestovné do práce predstavovali 20,-EUR mesačne a náklady v súvislosti s návštevami syna okolo 150,-EUR mesačne. Štvrťročne uhrádza poistenie profesionálnej zodpovednosti 19,10 EUR, polročne poistenie bytu 7,44 EUR, internet 55,-EUR, satelit 39,40 EUR, ročne daň z nehnuteľnosti 17,04 EUR, komunálny odpad 21,40 EUR, členstvo v komore stavebných inžinierov 125,-EUR, poistenie zodpovednosti za škodu 28,-EUR. V čase začatia konania bol otec zamestnancom spoločnosti HAKO, a.s. ku dňu 28.2. 2015 s ním bol ukončený pracovný pomer z organizačných dôvodov. Jeho priemerný čistý mesačný príjem u tohto zamestnávateľa predstavoval 856,51 EUR, pričom v súvislosti so skončením pracovného pomeru mu bolo vyplatené odstupné 1.122,62 EUR. Od 1.3. 2013 bol vedený v evidencii úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš ako nezamestnaný. Dňa 16.3. 2015 uzatvoril pracovný pomer so spoločnosťou Metrostav, a.s. s dohodnutou základnou mesačnou mzdou 1 230,- EUR. Otec má prerušený výkon živnosti od 24.5. 2010 do 1.6. 2016 k 31.10. 2014 mal na osobnom účte finančné prostriedky vo výške 75,22 EUR. Z výpisu z účtu vyplýva, že mu v auguste 2014 bola pripísaná na účet suma 1.408,15 EUR zo zrušeného životného poistenia mal. dieťaťa ako i jeho životného poistenia.

Rodičia inú vyživovaciu povinnosť nemajú, nehnuteľný majetok nevlastnia.

V čase začatia konania C.. S. navštevoval materskú školu. Mesačné stravné predstavovalo 24,40 EUR, triedny fond 20,-eur ročne, poplatok rodičovskému združeniu 36,-EUR ročne. Za učebnicu anglického jazyka matka zaplatila 6,-EUR. Navštevoval základnú umeleckú školu odbor výtvarný, kde štvrťročný poplatok predstavoval 24,-EUR, za kolektívne vyučovanie sa platilo 8,-EUR mesačne, ZRPŠ 20,-EUR ročne a poplatok za pomôcky bol 31,-EUR. OD 1.9. 2014 navštevuje prvý ročník základnej školy. Denné stravné v škole predstavuje 1,01 EUR, mesačný poplatok za školský klub detí 5,-EUR. Naďalej navštevuje základnú umeleckú školu, kde ročný poplatok je 100,-EUR. Dieťa je zdravé, nosí okuliare. Je sledovaný v psychologickej a logopedickej ambulancii, pričom návštevy týchto odborníkov sú bezplatné.

Podľa § 36 odsek 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 62 odsek 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 odsek 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 odsek 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 odsek 4 Zákona o rodine Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 odsek 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 odsek 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 160 odsek 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd konanie o zverenie mal. dieťaťa do osobnej starostlivosti matke zastavil s poukazom na právoplatnosť výroku rozsudku o rozvode manželstva rodičov ako i výroku o zverení mal. dieťaťa do osobnej starostlivosti matke. Predmetom konania bol návrh matky na určenie výživného zo strany otca odo dňa začatia konania do právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva.

Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom predstavuje jeden zo základných pilierov systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Účelom výživného je uhrádzanie nielen priebežne sa vyskytujúcich bežných potrieb maloletého dieťaťa, ale všetkých potrieb prospešných k jeho všestrannému vývoju. Tomu je prispôsobená i splatnosť výživného vo forme pravidelných plnení v jednotlivých obdobiach. Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti k maloletým deťom je treba mať na zreteli, že zaistenie tejto výživy sa týka nielen výživy vo vlastnom slova zmysle, ale všetkých nevyhnutných potrieb pre život kultúrneho človeka. Je potrebné, aby rodičia poskytovali podľa svojich schopností a možností toľko prostriedkov na výživu detí, aby z nich boli uspokojené osobné potreby dieťaťa, pokiaľ ide o výživu, ako i potreby na prehlbovanie vzdelania, rozvoj záujmov a záľub, na prípravu na povolanie.

Základnými pravidlami, ktorými sa pri určovaní výšky výživného riadi súd, sú jednak odôvodnené potreby oprávneného, jednak schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Na strane oprávneného súd skúma jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti podľa druhu vyživovacej povinnosti. Oprávnené potreby nezahŕňajú len stravovanie, ale sú dané širšie: potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi. Závisia najmä od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, napríklad tie, ktoré súvisia so zdravotným stavom oprávneného alebo s rekreačnými pobytmi dieťaťa a podobne. Súd na ne musí prihliadnuť pri určovaní bežného výživného. Zároveň musí skúmať i možnosti, schopnosti a majetkové pomery oprávneného, teda či existuje stav odkázanosti na výživu.

Na strane povinného súd prihliada najmä na jeho schopnosti, teda na faktické príjmy, ktoré dosahuje v čase súdneho konania. Prihliada však aj na potencionálne príjmy, teda nielen to, čo povinný skutočne zarobí, ale aj to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti, situáciu na trhu práce a pod. Skúma taktiež majetkové pomery, ktoré posudzuje komplexne, okruh osôb, ktorým je povinný poskytovať výživné, ako aj počet, druh, výšku a dôvodnosť iných vyživovacích povinností povinného, zárobkové možnosti podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania, ak sa preukáže, že sa povinný vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. Rovnako súd posudzuje, ak sa povinný vzdá bez vážneho dôvodu majetkového prospechu, alebo ak povinný na seba berie neprimerané majetkové riziká.

Riadiac sa vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami prihliadnuc na odôvodnené potreby C.. S. ako i na možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov, rešpektujúc zásadu zakotvenú v zákone o rodine v zmysle ktorej dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, súd dospel k záveru, že otec je schopný na výživu dieťaťa prispievať sumou 120,-EUR resp. 150,-EUR mesačne bez ohrozenia možnosti uspokojovať si svoje nevyhnutné odôvodnené potreby. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Ani nadštandardný príjem matky, na ktorý otec opakovane poukazuje, ho nezbavuje povinnosti prispievať na výživu svojho mal. syna primerane svojim možnostiam a schopnostiam. Konanie otca spočívajúce v prerušení živnosti (od 24.5. 2010) súd nevyhodnotil ako vzdania sa majetkového prospechu keď za r. 2009 základ dane otca podľa daňového priznania predstavoval 7.033,-EUR a za r. 2010 (podnikal len do 24.5. 2010) 1.548,-EUR, pričom prípadné pokračovanie v podnikaní súbežne s jeho pracovným pomerom v spoločnosti HAKO, a.s. by bolo porušením pracovnej zmluvy.

Výživné súd určil diferencovane z dôvodu, že v priebehu konania mal. dieťa začalo navštevovať základnú školu v ktorej súvislosti došlo k zvýšeniu nákladov na školský klub, učebné pomôcky, záujmové aktivity. Výživné zo strany otca s výživným, ktoré je i matka povinná maloletému poskytovať spolu s rodinnými prídavkami bolo v predmetnom období spôsobilé pokryť všetky odôvodnené potreby dieťaťa a je primerané možnostiam a schopnostiam rodičov.

Matka síce v písomnom návrhu žiadala výživné určiť od 1.10. 2013, avšak v konečnom návrhu až odo dňa začatia konania. V tejto súvislosti súd uvádza, že v danom prípade dokazovaním neboli zistené žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa pre určenie výživného pred začatím konania.

Nakoľko súd v súlade s § 77 odsek 1 Zákona o rodine výživné určil odo dňa začatia konania t.j. 28.3. 2014 do 17.3. 2015 (dňom 18.3. 2015 nadobudol právoplatnosť výrok rozsudku o rozvode manželstva ako i o zverení dieťaťa do starostlivosti matke), vznikla otcovi na výživnom zaostalosť vo výške 370,90 EUR (mal. zaplatiť marec 2014: 11,61 EUR (120,-EUR : 31 dní = 3,87 x 3 dni) + 5 mesiacov x 120,-EUR + 6 mesiacov x 150,-EUR + alikvótna časť za marec 2015: 82,28 EUR (150,-EUR : 31 dní = 4,84 EUR x 17 dni) t.j. celkovo 1 593,89 EUR, zaplatil marec 2014 95,-EUR : 31 dní = 3,06 EUR x 3 dni = 9,18 EUR + 11 mesiacov x 95,-EUR + 150,-EUR (marec 2015) t.j. 1 204,18 EUR. Rozdiel týchto súm predstavuje 389,71 EUR (1 593,89 - 1 204,18), pričom z tejto sumy súd odpočítal sumu 18,81 EUR teda hodnotu školských pomôcok, ktoré otec maloletému zakúpil 19.7. 2014 (čl. 180 v spise). Otec síce do spisu predložil množstvo pokladničných dokladov, ktorými však preukazoval výdavky spojené s návštevou syna (pohonné hmoty, občerstvenie, hračky), ktoré súd na výživné započítat nemohol. Zročné výživné teda predstavuje 370,90 EUR.

S poukazom na výšku zročného výživného súd určil otcovi lehotu na jeho zaplatenie 60 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Nakoľko otec je v riadnom pracovnom pomere ako i zohľadniac výšku jeho príjmu a skutočnosť, že nemá inú vyživovaciu povinnosť nebol tu daný dôvod pre vyhovieť návrhu otca zaplatiť zročné výživné v mesačných splátkach po 10,-EUR popri bežnom výživnom.

Súd nevykonal dôkaz navrhnutý otcom spočívajúci vo vyžiadaní si daňového priznania matky za r. 2013, 2014, nakoľko tento dôkaz sa javí nadbytočný keď z listinných dôkazov v spise sa nachádzajúcich je príjem matky za r. 2014 dostatočne preukázaný a výška jej príjmu za r. 2014 je zrejmá z rozhodnutia Okresného súdu Liptovský Mikuláš.

O náhrade trov konania rozhodol súd v súlade s § 146 odsek 1 písm. a) O.s.p., nakoľko sa jedná o konanie, ktoré súd mohol začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre, v troch písomných vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, označenie mena, zamestnania a bydliska účastníkov, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu opovažuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha, musí byť podpísané a datované.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon rozhodnutia alebo na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.